

[Dræbøye]

se, ej heller, at der skal findes lige så mange. Vi skal bare finde nogle, der virker; det har været formålet med forslaget. Vi må sige, at da vi besluttede os for at genfremsætte forslaget, havde vi håbet på, at udvalget kunne behandle det i lyset af den undersøgelse, som var lovet af den daværende miljøminister. Egentlig kunne man måske sige, at forslaget var overflødig. I hvert fald kan de, der nu om lidt går op og afviser det følgende forslag, med nogen ret sige, at de sådan set medvirker til, at vi får en større andel af bøgeskov, og at det bliver sværere at få nåleskov til at gro i Danmark, i hvert fald på de lette arealer, og at problemet derfor måske løser sig selv.

Jeg er uenig med miljøministeren, når han siger, at det ikke haster. Det er ikke, fordi jeg ikke kan se, at der er en vældig omdriftstid i bøgeskov, og at der derfor ikke er noget i selve væksten af bøgetræerne, der haster, men vi har jo haft et par meget store stormfald i 1981 og i 1982, som især gik ud over nåleskovearealerne, og som har givet og også næste år vil give anledning til væsentlig større nyplantning i skovene, end vi har haft i de senere år, og som derfor kunne motivere, at man traf en beslutning meget hurtigt, hvis man vil gøre noget. Der er faktisk en række skovarealer, som skal tilplantes, og det alene kunne nok tale for, at man anlagde et lidt andet syn på tidsperspektivet, end miljøministeren gjorde i sit svar.

Fru Dorte Bennedsen sagde, at hun under udvalgsarbejdet ville være med til at skaffe de oplysninger frem, som kunne danne baggrund for en beslutning. Jeg er enig i, at det vil være fornuftigt at få trukket det materiale, udvalget arbejder med, ind i udvalgsarbejdet, bl.a. fordi jeg mener, at der måske er lidt mere hast i sagen, end man umiddelbart forestiller sig. Derom skal jeg henvise til de bemærkninger, jeg gjorde til ministeren.

Hr. Ole Bernt Henriksen sagde, at træer skulle have en funktion, for at de kunne overleve, og for at de kunne være til nytte. Ja, det er jo rigtigt nok, men for hvem? Det, der er en væsentlig del af baggrunden for forslaget, er, at bøgeskove, løvskovsarealer i det hele taget, har nogle ganske bestemte naturmæssige funktioner, som nåleskovearealer ikke har. Det er primært funktioner for dyreliv, for planteliv, som det er væsentligt for os at bevare, hvis vi vil have en fremtid som art,

og det er de funktioner, som er det centrale for os. Det er selvfølgelig også en æstetisk funktion i landskabet, noget, der er smukt at se på, osv., men det er primært denne klart biologiske funktion.

Hr. Ole Bernt Henriksen ønskede, at vi ville blive ved med at fremsætte forslaget. Det ønsker jeg bestemt ikke. Jeg regner helt afgjort med, at det skulle være sidste gang, vi fremsætter det – vel at mærke med en forventning om, at det bliver vedtaget, så at vi ikke behøver at genfremsætte det til næste år.

Hr. Anders Poulsen var afvisende ud fra nogle økonomiske overvejelser. Man må vel sige ligeud, at det er svært at få tingene til at hænge sammen, hvis ikke man afsætter nogle penge til at gøre disse ting for. Jeg tror, at det udvalg, de to ministre har nedsat, vil komme til samme resultat, for det er nogle økonomiske forhold, der betinger de ændringer, der sker i øjeblikket med arealerne. Om man, som fru Tove Niemann indirekte anbefalede, skal se på skattesiden, primært vel formueskattesiden, eller man skal se på tilskudssiden, synes jeg en nærmere overvejelse kunne give anledning til en afklaring af.

Jeg er uenig med hr. Hove Sørensen og med SF – det var vi også sidste gang – i, at man alene kan løse det ved pligtforanstaltninger. Det kan og bør vi gøre for de offentligt ejede skove, men det er klart ikke muligt uden en stor engangsrestatning at gøre det for de private skove.

Jeg tror ikke, at jeg skal gøre yderligere bemærkninger, andet end at jeg sammenfattende kan konstatere, at der på en måde er sket et lille tilbageskridt for bøgeskoven – i den forstand, at opslutningen bag forslaget ikke er helt så enstonig, som den var sidste gang. Men jeg synes, at et udvalgsarbejde, bl.a. under hensyn til det tidsperspektiv, der er, kunne give anledning til, at vi kom et skridt videre allerede i denne folketingssamling. Jeg tror faktisk, at det ville være fornuftigt at gøre det, hvis de store nyplantninger, der kommer, skal foretages på en for bøgeskoven fornuftig måde.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Hr. Ole Bernt Henriksen var inde på spørgsmålet om ikke at afvise. Jeg vil godt sige, at jeg afviste forslaget på nuværende